

1
בתי המשפט
בדלתיים סגורות

ברע 002476/07

בבית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

בפני: כבוד השופטת יהודית שטופמן

בעניין:

1. מנסור (דני) קרמניאן

2. נהיר בגדדי פור (קרמניאן)

3. Zamora Establishment , Vaduz

המערערים

ע"י ב"כ עו"ד רמי בן נתן

נ ג ד

1. יואב קרן

2. שרה קרן

3. מרגלית קרמניאן

המשיבים

ע"י ב"כ עו"ד יגאל לונוו

פסק דין

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

א. בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט לענייני משפחה מחוז תל אביב (כב' השופט יהושע גייפמן) מיום 10.09.07, שדחה את בקשת המערערים לבטל היתר המצאה מחוץ לתחום, שניתן ע"י ביהמ"ש.

ביום 14.07.08 החלטתי ליתן רשות ערעור ולדון בבקשת רשות הערעור כבערעור.

ב. העובדות העיקריות הצריכות לענייננו, הן כדלהלן:

המערערת 3 הינה חברה שהתאגדה ורשומה בואדוז שבנסיכות ליכטנשטיין (להלן: "החברה"). ניירות הערך של החברה מוחזקים בנאמנות בידי PRASIDIAL ANSTALT (להלן: "הנאמנה"). הנאמנה ומנהליה נמצאים בואדוז ומנהלים את החברה. המערערת 2 הינה בעלת הזכויות היחידה בחברה. המערערים 1 ו 2 הינם בעל ואישה, המתגוררים בארה"ב. המערער 1 הינו אחיו של המשיב 1 ושל מר יוסף קרמניאן ז"ל (המשיבה 2 הינה היורשת החוקית שלו) ושל מר גואל קרמניאן ז"ל (המשיבה 3 הינה היורשת החוקית שלו) (להלן: "האחים" או "המשיבים"). מקום מושב האחים בישראל.

בשנת 1973 רכשה החברה 20% ממקרקעין המצויים בצפת והם נרשמו על שמה בלשכת רישום המקרקעין (להלן: "המקרקעין").

**בתי המשפט
בדלתיים סגורות**

ברע"ב 002476/07

בבית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

בפני: כבוד השופטת יהודית שטופמן

1 ביום 26.12.06 הגישו המשיבים לביהמ"ש לענייני משפחה במחוז ת"א תביעה
2 לפסק דין הצהרתי על פיו המשיבים והמערער 1 יחדיו, הינם הבעלים של 20%
3 מהמקרקעין בהתאם לחלוקה שפורטה בכתב התביעה, ביהמ"ש קמא התבקש
4 ליתן 'צו עשה' המורה על רישום הזכויות האמורות במקרקעין על שם המשיבים
5 והמערער 1 במקום זכויות המערערות 3, וכן התבקש ליתן צו מניעה האוסר על
6 המערערים לעשות כל שינוי או דיספוזיציה במקרקעין (תמ"ש 62290/06).
7 המשיבים טענו כי משיקולי מס בחרו לרשום את הבעלות במקרקעין ע"ש חברה
8 זרה שמניותיה יוחזקו בנאמנות עבור האחים ע"י המערערות 2, אזרחית ארה"ב
9 ואשת המערער 1. בהתאם להסכמה זו נתנה המערערות 2 יפוי כוח לאחים ואישרה
10 בכתב כי הזכויות בחברה נחלקות בין האחים. החברה נרשמה, כאמור, בואדוו אך
11 הטיפול בהקמת החברה נעשה בישראל. בהמשך, נמתקה החברה מרישומי רשם
12 החברות בואדוו עקב אי תשלום אגרות, אולם המקרקעין בישראל נשאר רשומים
13 ע"ש החברה. לימים, פרץ סכסוך בין המשיבים 1 ו-2 לבין המערערים 1 ו-2 אשר
14 ניסו, לטענת המשיבים 1 ו-2, לנצל את רישום המקרקעין והחזקת המניות בחברה,
15 על מנת למכור, שלא כדין, את המקרקעין.

16
17 המשיבים הגישו לביהמ"ש קמא בקשות לצירוף צדדים ולהיתרי המצאה מחוץ
18 לתחום בהתאם לתקנה 500 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד 1984 (להלן:
19 "תקנה 500"). ביום 04.01.07 התנהל דיון במעמד צד אחד, שלאחריו אישר בימ"ש
20 לענייני משפחה לצרף את המערערים 2,3 והמשיבים 2,3 כצדדים לתובענה מכוח ס'
21 6 לחוק בית המשפט לענייני משפחה, התשנ"ה-1995. כמו כן, ניתן היתר המצאה
22 מחוץ לתחום למערערות 3 לכתובת הנאמנים של החברה בליכטנשטיין וכן ניתן
23 היתר המצאה מחוץ לתחום למערערים 1 ו-2 לכתובת מגוריהם בארה"ב (בש"א
24 14694/06, 1103/07).

25
26 המערערים הגישו בקשות לביטול היתרי ההמצאה מחוץ לתחום, אשר הבקשות
27 בגינם, לא נתמכו בתצהירים (בש"א 3702/07, 3524/07).

28
29 בדיון בבקשה שהתקיים ביום 22.04.07 הצהירו הצדדים כי מותרים על חקירות
30 וכי ניתן יהיה להסתמך על המערכת העובדתית שהובאה בכתב התביעה ובבקשות
31 להמצאה מחוץ לתחום. הצדדים הגישו סיכומיהם בסוגיות שבמחלוקת

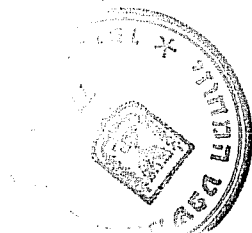
**בתי המשפט
בדלתיים סגורות**

ברע"ע 002476/07

בבית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

בפני: כבוד השופטת יהודית שטופמן

1
2 ביום 10.09.07, בהחלטה מפורטת ומנומקת, דחה כב' השופט יהושע גייפמן את
3 הבקשה לביטול היתרי ההמצאה מחוץ לתחום.
4 בימ"ש קמא ציין כי עפ"י כללי המשפט הבינלאומי הסמכות לדון במקרקעין נתונה
5 לפורום מקום המצא המקרקעין. בימ"ש קמא ביסס את החלטתו לפיה דחה את
6 הבקשה לביטול היתרי ההמצאה, בעיקר על הקביעה כי עיקר הסכסוך הוא הפרה
7 של הסכם בין אחים ומחלוקת בעניין זכויות בעלות במקרקעין בישראל שנרכשו
8 בישראל. ביהמ"ש קמא התייחס לסעד המבוקש בעתירה, קרי, הצהרה כי
9 המשיבים, שרובם אזרחי ישראל, הם בעלי הזכויות במקרקעין, ולא החברה
10 שהמקרקעין נרשמו על שמה לטענת התובעים אך ורק משיקולי מס, בעת
11 שהאחים, שמקום מושבם בישראל, לא יכולים היו להרשם כבעלי מניות בחברה
12 זרה.
13 בימ"ש קמא קבע כי הסכסוך אינו בשאלת זכויות הבעלות בחברה, שלטענת
14 המשיבים, המקרקעין בישראל הוא הנכס היחיד הרשום על שמה. החברה הוקמה
15 אך ורק לצורך רכישת המקרקעין ובשנת 1984 נמחקה בואדוז בשל אי תשלום
16 אגרות, אך חרף מחיקתה, נותרו המקרקעין רשומים על שמה.
17 בימ"ש קמא קבע עוד, כי התאגדות במסגרת חברה אינה מבטלת את היות
18 הסכסוך בתוך המשפחה. סיבת הסכסוך ומקורו הינם ביחסי המשפחה וקיים קשר
19 בין עילת התביעה לסכסוך המשפחתי. לעניין טענת התיישנות שהועלתה, קבע
20 בימ"ש קמא כי בתביעה שעילתה יחסי נאמנות, עילת התביעה נוצרת רק במועד בו
21 הנאמן כופר במעמדו כנאמן, או מפר את חובתו.
22 בימ"ש קמא סקר את התקנות המתירות המצאה מחוץ לתחום וקבע כי המקרה
23 נכלל בגדרי תקנה 500(3) – המקרקעין המצויים בישראל; וגם בגדרי תקנה 500(5)
24 – ההפרה היא אי קיום הסכם, אשר ישראל היא המקום שנועד לקיומו.
25 בימ"ש קמא ציין כי סוגיית הפורום נתונה לשיקול דעת ביהמ"ש ועל הטוען טענת
26 "פורום בלתי נאות" מוטל הנטל לשכנע את ביהמ"ש בישראל כי המאזן נוטה
27 לבירור בפני פורום זר. בענייננו, קבע בימ"ש קמא כי עפ"י מבחן מירב הזיקות
28 ביהמ"ש בישראל הוא הפורום הנאות לבירור התובענה, זאת בהתחשב במיקום
29 המקרקעין; מקום עריכת ההסכמים; מקום הטיפול בהקמת החברה; הדין החל;

**בתי המשפט
בדלתיים סגורות**

ברע07/07476002

בבית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

בפני: כבוד השופטת יהודית שטופמן

1 מקום מושבם של המשיבים והעדים; וכן, פסק הדין ניתן יהיה למימוש מידי
2 בישראל ללא צורך באכיפת פסק חוץ.
3
4 ג. המערערים טוענים כי בניגוד לקביעת בימ"ש קמא עילת התביעה איננה זכויות
5 המשיבים במקרקעין, אלא זכויות המשיבים בחברה עצמה.
6 המערערים טוענים כי בימ"ש לענייני משפחה חסר סמכות עניינית לדיון בתובענה,
7 משלא קיימת קרבה משפחתית עפ"י דרישת החוק ועילת התביעה איננה סכסוך
8 בתוך המשפחה.
9 בנוסף, טוענים המערערים כי לא מתקיימים התנאים למתן היתר המצאה מחוץ
10 לתחום. התביעה התיישנה וכתב התביעה איננו מגלה עילה. המערערים טוענים כי
11 טענותיהם המאוחרות של המשיבים, במסגרת תגובתם, לא נזכרו בכתב התביעה
12 והן סותרות את האמור בו. יחסי הנאמנות עליהם מבוססת טענת המשיבים, לא
13 הוכחו ואף לו היו מוכחים, החברה אינה צד לחובות נאמנות כלשהם, ואין לאכוף
14 הסכם בלתי חוקי שמטרתו להונות את שלטונות המס. המערערים טוענים כי עילת
15 התביעה נוגעת לזכויות המשיבים בחברה ועל כן תקנות 500(3) ו 500(5) אינן חלות.
16 עוד טוענים המערערים כי בניגוד לקביעת בימ"ש קמא על מבקש היתר המצאה
17 מחוץ לתחום, מוטל הנטל להראות כי ישראל היא הפורום הנאות לבירור הסכסוך.
18 כמו כן, טוענים המערערים, טעה בימ"ש קמא באופן בו יישם את מבחן 'מירב
19 הזיקות' בעזרתו נבחן 'הפורום הנאות' לדון בסכסוך. לטענת המערערים, היה על
20 ביהמ"ש להתייחס למיקום החברה הזרה ולא למיקום המקרקעין; למקום
21 מגוריהם של המערערים/הנתבעים ולא למקום מושבם של המשיבים/התובעים.
22 כן, מן הראוי היה לשקול גם את הדין החל על החברה ולא להתמקד אך ורק בדין
23 החל על המקרקעין. לטענת המערערים מקום מושבם של העדים אינו רלוונטי
24 בהעדר מחלוקת עובדתית; אין צורך באכיפת פסק חוץ שכן הסכסוך נוגע לזכויות
25 בחברה זרה; החברה מעולם לא התקשרה בהסכם עם המשיבים ועל כן לא נוצר
26 הצורך לקבוע תניית שיפוט ייחודית למדינה זו או אחרת. בנסיבות אלה, טוענים
27 המערערים, ביהמ"ש הישראלי אינו הפורום הנאות לדון בסכסוך.
28 עוד טוענים המערערים כי תצהיר המשיבים, שהתיימר לתמוך בבקשה להיתר
29 המצאה היה פגום, לוקה בחסר ולא תמך בטענות עובדתיות רבות שהועלו בכתב
30 התביעה ובתגובת המשיבים, ולכן דינו של היתר המצאה להתבטל.

**בתי המשפט
בדלתיים סגורות**

ברע 002476/07

בבית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

בפני: כבוד השופטת יהודית שטופמן

1 המערערים טוענים כי הגשת התביעה בישראל לוקה בחוסר תום לב ומהווה שימוש
2 לרעה בהליכי בית משפט. לטענת המערערים גם עפ"י גרסתם, המשיבים הם אלה
3 שבחרו ברכישת המקרקעין ע"י חברה זרה שהדינים החלים עליה, לרבות דיני
4 המיסוי, הם דיני מדינת ליכטנשטיין, ובחירה זו מחייבת את המשיבים גם בכל
5 הנוגע להגשת תביעה בגין הזכויות בחברה הזרה.
6 מנגד טוענים המשיבים כי עילת התביעה היא הכרה בזכויותיהם במקרקעין .ד.
7 המצויים בישראל, אשר נרכשו על ידם בישראל, ולא בזכויותיהם בחברה הזרה.
8 המשיבים טוענים כי בימ"ש לענייני משפחה הוא בעל סמכות עניינית, משמדובר
9 בסכסוך בתוך המשפחה שפרץ בין המערער 1 לשלושת אחיו, וצירופם של שאר
10 המערערים והמשיבים אושר, כדין, בהחלטת בימ"ש קמא מיום 4.1.07.
11 עוד טוענים המשיבים כי התמלאו כל התנאים למתן היתר המצאה מחוץ לתחום.
12 התביעה עניינה הפרת הסכמים שנכרתו בין האחים בנוגע להחזקת מקרקעין
13 בנאמנות, מגלה אינטרס הראוי להגנה. כתב התביעה מגלה עילת תביעה מוצקה,
14 מבוססת, הנתמכת בראיות בכתב וראויה לדין.
15 המשיבים טוענים כי טענת ההתיישנות שהועלתה על ידי המערערים, נטענה
16 בעלמא, ללא ביסוס ודינה להדחות. המשיבים מאשרים כי הסכסוך בין האחים
17 פרץ לפני מספר שנים, אולם התביעה לא התיישנה משרק בסמוך להגשת התובענה
18 נודע כי המערער 1 מתכחש להסכמים שכרת עם אחיו ולחובת הנאמנות.
19 המשיבים טוענים כי עתירתם לזכויות במקרקעין הנמצאים בצפת, באה בגדרי
20 תקנה 500(3). בנוסף, התביעה עוסקת בהתחייבות וחובת נאמנות שהופרה בישראל
21 ומכאן שמחלוקת זו נופלת גם בגדרה של תקנה 500(5).
22 כמו כן טוענים המשיבים כי בדין החיל בימ"ש קמא את מבחן מירב הזיקות וקבע
23 על פיו כי בימ"ש בישראל הוא הפורום הנאות לברור הסכסוך.
24 באשר לתצהיר, טוענים המשיבים כי המערערים לא הצביעו על כל פגם או חסר
25 בתצהיר. יתרה מזו, משהצהירו באי כוח הצדדים כי לצורך הדיון בבקשה ניתן
26 יהיה להסתמך על העובדות המפורטות בכתב התביעה ובבקשה להיתר המצאה
27 מחוץ לתחום, הרי שלא כפרו בעובדות ואין כל נפקות לענין התצהיר.
28
29 על בעל דין הפותח בהליך נגד נתבע הנמצא מחוץ לתחום השיפוט, מוטלת החובה
30 לקבל היתר המצאה אל מחוץ לתחום השיפוט ומכוח קמא-בי-דין קמה

בתי המשפט
בדלתיים סגורות

ברע"ע 002476/07

בבית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

בפני: כבוד השופטת יהודית שטופמן

1 סמכות השיפוט לבית המשפט בישראל (ד"ר י" זוסמן, סדרי הדין האזרחי, כאמור,
2 עמ' 35-36 מהדורה שביעית 1995).

3
4 נטל ההוכחה מוטל על מגיש הבקשה למתן היתר המצאה, ובענייננו על המשיבים.
5 לפיכך, היה על המשיבים להוכיח כי עניינם נופל בגדרי אחת מעילות ההמצאה
6 המנויות בתקנה 500 הקובעת רשימה של נסיבות שקיומה של כל אחת מהן הוא
7 תנאי למתן היתר להמצאת כתבי-בי-דין מחוץ לתחום השיפוט, על ידי בית המשפט
8 בישראל. בשלב מקדמי זה על המבקשים להצביע על עילת ההמצאה ברמת הוכחה
9 של "תביעה הראויה לטיעון". שנית, על מבקשי היתר ההמצאה מחוץ לתחום
10 לשכנע את בית המשפט כי מתעוררת "שאלת רצינית שיש לדון בה". בנוסף, בתי
11 המשפט בישראל הכירו בכך שהתנאים בתקנה 500 אינם ממצים את דרישת הדין,
12 ועל כן, גם אם מתקיים, בענייננו, אחד התנאים המנויים בתקנה 500 עדיין מוקנה
13 לבית המשפט שיקול דעת לבחון האם בית המשפט בישראל הוא אכן הפורום
14 הנאות (ע"א 9725/04 אשבורן חברה לסוכנויות ומסחר בע"מ נ' CAE Electronics
15 Ltd (לא פורסם, 4.9.2007); ע"א 4601/02 ראדא תעשיות אלקטרוניות בע"מ נ'
16 BODSTRAY COMPANY LTD ואח', פ"ד נח(2) 465 (2004)).

17
18 מעיון בכתבי הטענות שבפני עולה כי נתגלעה מחלוקת בין הצדדים בנוגע לעילת
19 התובענה, וממנה נגזרות המחלוקות האחרות בענין סמכות ביהמ"ש ותחולת תקנה
20 500.
21 אתייחס, איפוא, תחילה לענין עילת התובענה.

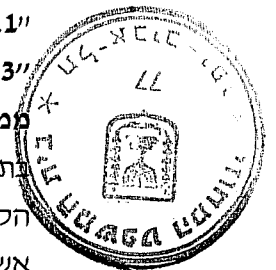
22
23 בכתב התביעה צויין בלשון שאינה משתמעת לשתי פנים כי :

24 "1. מטרת תביעה זו הכרה בזכויות התובעים בנכסי מקרקעין שהגדרתם להלן..."

25 "3...עסקינן בתביעה בזכויות מקרקעין שאם ימכרו לצד שלישי לא תהא כל דרך

26 ממשית לתיקון הנזק שיגרם לתובעים."

27 בתביעה נטען כי משיקולי מס בחרו האחים לרכוש, במשותף, מקרקעין באמצעות
28 הקמת חברה זרה שתוקם לצורך זה בלבד, אשר מניותיה יוחזקו ע"י המערערות 2,
29 אשת המערער 1 אזרחית ארה"ב, בנאמנות עבור האחים. אולם, המערערים 1 ו-2
30 הפרו, לטענת התובעים-המשיבים, את חובת הנאמנות והתנערו מחלוקת
31 המקרקעין, עליה הוחלט וסוכם בכתב.

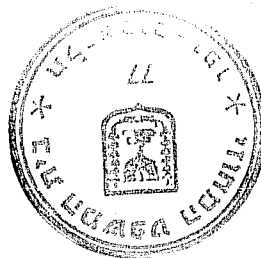
**בתי המשפט
בדלתיים סגורות**

ברע 002476/07

בבית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

בפני: כבוד השופטת יהודית שטופמן

- 1 בכתב התביעה עתרו המשיבים, בין היתר:
- 2 "61.1 ליתן פסק דין הצהרתי על פיו התובעים ונתבע מס' 1 יחדיו, הינם הבעלים
3 של 20% מהמקרקעין..."
- 4 "61.2 ליתן צו עשה המורה על רישום הזכויות ב 20% מהמקרקעין... על שם של
5 התובעים ונתבע מס' 1 בהתאם לחלוקה המפורטת לעיל, וזאת במקום זכויותיה
6 של הנתבעת מס' 3"
- 7 "61.3 ליתן צו מניעה האוסר על הנתבעים ו/או מי מטעמם לעשות כל שינוי או
8 דיספוזיציה, במישרין ו/או בעקיפין, מכל סוג שהוא בזכויות ב 20% מהמקרקעין"
- 9
- 10 על פני הדברים, נראה כי בדין קבע בימ"ש קמא כי עילת התביעה במקרה דנן היא
11 זכויות המשיבים במקרקעין המצויים בישראל, בהתבסס על טענת הפרתו של
12 הסכם הנאמנות.
- 13 מנקודת מוצא זו אבחן את יתר המחלוקות שנתגלו בין הצדדים.
- 14
- 15 סבורה אני, כי לביהמ"ש לענייני משפחה נתונה סמכות עניינית לדון בתובענה.
16 הצדדים לתובענה זו הם המשיבים, שלושה אחים ו/או יורשיהם, ומנגד אח רביעי,
17 אשתו והחברה שכנטען הוקמה ע"י הצדדים לצורך רכישת המקרקעין על ידם,
18 במשותף. כל מניותיה של החברה נרשמו על שם אשת האח הרביעי והוחזקו
19 בנאמנות על ידה. לא יכול להיות חולק, כי תביעת האחים כנגד האח האחר מקורה
20 בסכסוך בתוך המשפחה שפרץ בין האחים. עפ"י הנתען ע"י המשיבים התנערו האח
21 ואשתו מהסכם עם יתר האחים. סכסוך כגון זה מצוי בגדרי סמכות בימ"ש לענייני
22 משפחה וגם התאגדות במסגרת חברה אינה מבטלת את היות הסכסוך, 'סכסוך
23 בתוך המשפחה' במובן ס' 1 (2) לחוק בית המשפט לענייני משפחה, התשנ"ה –
24 1995. באשר ליתר הצדדים, אלה צורפו, כדין, באישור בימ"ש קמא וזאת בהתאם
25 לס' 6(ו) לחוק בית המשפט לענייני משפחה, התשנ"ה - 1995. ויש לציין, כי
26 המערערים אינם עותרים במסגרת בקשת רשות הערעור שבפני, כנגד צירופם של
27 הצדדים הנוספים, ובדין כך.
- 28
- 29 ח. האם הוכיחו המשיבים ברמת ה"תביעה הראויה לטיעון" כי התקיימו תנאי תקנה
30 500? שוכנעתי, כי במקרה זה יש להשיב בחיוב לשאלה זו.
- 31
- 32
- 33

**בתי המשפט
בדלתיים סגורות**

ברע"ע 002476/07

בבית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

בפני: כבוד השופטת יהודית שטופמן

1 תקנה 500 (3) קובעת:

2 "(3) מבקשים לפרש, לתקן, לבטל או לאכוף פעולה, שטר, צוואה, חוזה,
3 התחייבות או חבות בנוגע למקרקעין המצויים בתחום המדינה;"

4
5 מעילת התביעה נגזר כי המחלוקת לה מכוונים המשיבים נוגעת למקרקעין
6 המצויים בישראל, שנרכשו במשותף ע"י האחים, ולטענת המשיבים מתנערים
7 המערערים מחובתם לחלקם ולרושםם ע"ש המשיבים. בתביעה מתבקשת, איפוא,
8 אכיפת התחייבות עפ"י ההסכם שנכרת בין הצדדים בנוגע למקרקעין המצויים
9 בישראל.

10

11 **תקנה 500(5)** מציבה שלושה תנאי יסוד לצורך מתן היתר המצאה: עצם קיומו של
12 חוזה שנטען להפרתו; קיומה של הפרה; התרחשות ההפרה בתחום המדינה.
13 שלושת התנאים מתקיימים, לכאורה, בענייננו. לענין החוזה - המשיבים טוענים כי
14 נכרתו בין האחים ובין אשת האח הרביעי הסכמים בכתב, המעידים על רכישת
15 המקרקעין במשותף, אופן חלוקתם והחזקתם בנאמנות ע"י אשת האח. לטענת
16 המשיבים, הופר ההסכם והמערערים מפריים את חובתם על פי ההסכם, לחלק
17 ולרשום על שמם את המקרקעין. עוד נטען כי המערערים מפריים את חובת
18 הנאמנות, בסרבם לחלק ולרשום על שם המשיבים את הזכויות במקרקעין
19 המצויים בישראל (רע"א 4501/05 Deluxe Laboratories Inc נ' דה לקס
20 הוליווד/ישראל – פילם אנד וידאו פרוססינג בע"מ (לא פורסם, 26.10.05)).

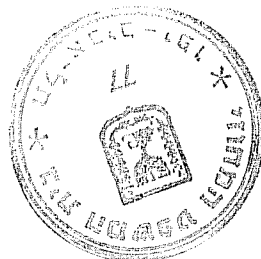
21

22 בענייננו, לא יכול להיות חולק, כי תביעה הנוגעת לזכויות במקרקעין ולהפרת חובת
23 נאמנות בנוגע לחלוקתם, מעלה "שאלת רצינית שיש לדון בה".

24

25 לא מצאתי ממש בטענת ההתיישנות שהועלתה ע"י המערערים. בימ"ש קמא קבע
26 כי משעסקינן בתביעה שעילתה יחסי נאמנות, העילה נוצרת רק מעת שכפר הנאמן
27 בחובתו זו. בקביעה זו לא מצאתי מקום להתערב, ומשנטען ע"י המשיבים כי
28 התביעה הוגשה בסמוך למועד בו נודע כי הנאמן כופר בנאמנותו הנטענת, אין
29 להתערב בקביעת ביהמ"ש קמא.

30

**בתי המשפט
בדלתיים סגורות**

ברע"ע 002476/07

בבית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

בפני: כבוד השופטת יהודית שטופמן

ט. כאמור לעיל, לאחר שהגעתי לכלל מסקנה כי מתקיימים התנאים שבתקנה 500, עדיין מוקנה לבית המשפט שיקול דעת לבחון האם בית המשפט בישראל הוא הפורום הנאות ובדין קבע בימ"ש קמא כי על הטוען כי הפורום אינו הפורום הנאות להוכיח כי מירב הזיקות, האופפות את הענין, מצביעות לעבר פורום אחר, המתאים יותר לדיון (ע"א 5118/92 חברת אלטריפי לתעשהודאת אלעאמה בע"מ, נ' איאן זיין טאהר סלאיימה ואח', פ"ד נ(5) 407; א' גורן, סוגיות בסדר דין אזרחי, עמ' 44, מהדורה תשיעית).

כלל הוא, כי בקביעת הפורום הנאות יש להתחשב בנסיבות כולן וליישם את מבחן מירב הזיקות הרלוונטיות אשר להן הקשר האמיתי, המשמעותי והמהותי למקרה הנדון (ע"א 300/84 אימן עלי אבו עטיה נ' עיסא יוסוף ערבטיסי, פ"ד לט (1) 365).

בענייננו, מקובלת הלכה זו על המערערים, אך לטענתם על פי המבחנים שפותרו בפסיקה, הפורום הישראלי אינו הפורום הנאות לדיון בתביעת המשיבים. טענה זו אין בידי לקבל. למרות שהחברה שעל שמה רשומים המקרקעין היא חברה זרה שהתאגדה ונרשמה בואדזו שבנסיכות ליכטנשטיין, הרי, שעל פי הנתען, החברה הוקמה אך ורק לצורך רכישת המקרקעין שהם הנכס היחידי שברשותה, ויתרה מזו, כבר משנת 84 החברה למעשה אינה קיימת, משנמחקה מרישומי רשם החברות בואדזו, עקב אי תשלום אגרה.

על פניו נראה, כי מירב הזיקות בתובענה הן לפורום השיפוטי הישראלי. כמפורט, בענייננו, המקרקעין נשוא הסכסוך מצויים בישראל; ההסכמים הנתענים בין האחים והסכם הנאמנות עם אשת המערער 1 נכרתו בישראל, על הקמת החברה הוחלט בישראל, הדין החל על המקרקעין הוא הדין הישראלי, ואופן המימוש המידי של פסק הדין הוא בישראל. נראה, איפוא, כי בדין קבע בימ"ש קמא כי מבחן מירב הזיקות מכוון לפורום של בית המשפט בישראל, כפורום הנאות לדיון בתובענה.

י. תקנה 501 לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד – 1984, קובעת כי על המבקש היתר המצאה מחוץ לתחום לצרף לבקשתו תצהיר המאמת את העובדות הרלוונטיות. המשיבים צירפו לבקשתם תצהיר. המערערים טוענים כי התצהיר לוקה בחסר, אך לא הפנו לחסרם הנתענים. יתרה מזו, יש לקבל את עמדת

בתי המשפט
בדלתיים סגורות

ברע"ע 002476/07

בבית המשפט המחוזי בתל-אביב – יפו

בפני: כבוד השופטת יהודית שטופמן

1 המשיבים לפיה משהצהירו הצדדים בפני בימ"ש קמא כי לצורך הדין בבקשה ניתן
2 יהיה להסתמך על העובדות שפורטו בכתב התביעה ובבקשה להיתר המצאה מחוץ
3 לתחום, הרי שלא כפרו בעובדות, ואין כל נפקות אמיתית לשאלת התצהיר.
4
5 יא. על כל אלה, הערעור נדחה.
6 המערערים ישלמו למשיבים הוצאות ההליך ושכ"ט עו"ד בסכום של 15,000 ₪
7 בתוספת מע"מ.
8 הסכום ישולם מתוך הערבון שהופקד ויתרת הערבון תושב למערערים, לידי בא
9 כוחם.

10

11

ניתן היום, י"ח בחשוון, תשס"ט (16 בנובמבר 2008), בהעדר הצדדים.

12

13

י' שטופמן, שופטת

לית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו
א"י מאשר
שהצדק זה נכון ומתאים למקור

16/11/08
תאריך

